

Nr 206.

Av herr **Hagberg** i Malmö m. fl., om höjning av tullen å dam- och flickkappor samt eventuellt klänningar.

Sedan ett femtiotal år tillbaka har här i landet bedrivits fabriksmässig tillverkning av såväl enklare som finare damkappor. Enligt vad som tydligt påvisats vid olika av statsmakterna verkställda tullutredningar, har denna tillverkning med hänsyn till arten av den utländska konkurrens, med vilken den har att kämpa, kommit att intaga en särskilt oförmånlig ställning. Detta sammanhänger först och främst med det förhållandet, att damkappsfabrikationen kanske mer än någon annan industrigren är avhängig av säsongväxlingarna och de med varje ny säsong inträdande ändringarna i moderiktningarna. Då säsongerna sluta tidigare utomlands, har följden blivit att de utländska konkurrenterna plägat utbjuda kvarliggande restlager på den svenska marknaden till betydande underpris, så snart hos dem en säsong börjat lida mot sitt slut. En annan omständighet, som gjort att de svenska damkappsfabrikanterna alltid intagit en ofördelaktig ställning i den utländska konkurrensen, är att tillverkningen av damkappor i de viktigaste konkurrentländerna — Tyskland, Tjeckoslovakien och Österrike — i motsats till vad förhållandet är i Sverige huvudsakligen bedrivs i form av hemarbete med låga löner och oreglerad arbetstid.

Berörda ur svensk konkurrenssynpunkt ogynnsamma förhållanden hava under den senare tiden gjort sig med särskild kraft gällande. Detta torde i första hand hava sin grund i den ytterligare nedpressning av arbetslönerna, som till stor del tack vare berörda hemarbetssystem kunnat vidtagas i det konkurrerande utlandet och som medfört en abnormt låg lönekostnadsnivå på här ifrågavarande produktionsområde. Det kan sålunda nämnas, att enligt nyligen inhämtade uppgifter lönekostnaden för tillskärning, sömnad och pressning av ett tjugotal kappmodeller i Berlin — den tyska damkonfektionens huvudcentrum — utgick i genomsnitt med 4 mark 25 pfennig per kappa, vilket i vissa fall utgör mindre än hälften av motsvarande svenska lönekostnad. Det är under sådana förhållanden förklarligt, att de tyska kappfabrikanterna till den nu instundande nya säsongen kunnat på den svenska marknaden erbjuda priser, som trotsa all konkurrens. För övrigt hava på senare tiden förekommit utbud, som icke låta förklara sig ens av löneskillnader av berörda art utan måste ha sin grund i andra omständigheter. Det ligger därvid nära till hands att erinra om de i Tyskland i september månad förra året införda bestämmelserna angående handeln med s. k. Auslands-bonds, vilka bestämmelser sätta tyska exportörer i stånd att under vissa förutsättningar erhålla full täckning för offererade underpris å nära 20 %.

Med hänsyn till den förödande priskonkurrens, som sålunda under den senare tiden gjort sig gällande, är det icke ägnat att förvåna, att åtskilliga inhemska kappfabriker numera sett sig nödsakade att vidtaga betydande driftsinskränkningar. Får denna utveckling obehindrat fortgå, kan den redan påbörjade krisen inom damkappindustrien hastigt nog få de allvarligaste följder icke blott för industrien själv utan lika mycket för den däri anställda personalen liksom för dess svenska leverantörer, framför allt yllefabrikerna och deras arbetare. Framhållas må, att den svenska kappindustrien såsom sådan sysselsätter omkring 4,000 personer och att dess årliga inköp av inhemska materialier, väsentligen bestående av ylle- och fodertyger, kan uppskattas till 6 å 7 milj. kronor.

Nu anförda omständigheter synas tala för en skälig förhöjning av det för tillverkningen av damkappor fastställda tullskyddet. Artiklarna i fråga falla huvudsakligen under tulltaxenumren 605, 606 och 607, varvid de beläggas med samma tull som den spånadsvara, av vilken de framställts, med procentuella tillägg av respektive 235, 145 och 75 %. Då de vävnader, som härvid i regel komma till användning, äro hänförliga till tulltaxenummer 485 med en tull av 2:25 kr. per kg, kan den nominella tullen vid nämnda rubriker fixeras till respektive 7:54, 5:51 och 3:94 kr. per kg. Med beräkning av de tullkostnader, som industrien själv har att bära, är emellertid dess effektiva tullskydd avsevärt mindre. Detsamma kan således för de två viktigaste tulltaxenumren, nämligen 605 och 607, beräknas uppgå till i medeltal 2:75 respektive 1:75 per kg. Det synes skäligt, att nyssnämnda procentuella tillägg höjas till respektive 400, 275 och 150 %, varigenom det effektiva tullskyddet vid rubrikerna 605 och 607, i stället skulle komma att uppgå till omkring 6:50 respektive 3:50 per kg.

Till tulltaxenumren 605, 606 och 607 hänföras emellertid icke endast damkappor utan även klänningar och vissa andra sömnadsalster. Då de skäl, som kunna anföras för en tullförhöjning å damkappor, i viktiga avseenden gälla även beträffande klänningar o. dyl., synes någon anledning knappast föreligga att undantaga dessa senare artiklar från tullförhöjningen. Skulle densamma dock anses böra inskränkas till damkappor, synes detta kunna ske genom en utbrytning av dessa ur vederbörande tulltaxenummer. Ävenledes föreligger den möjligheten att utan ändring av de nuvarande procentuella tilläggen åsätta damkapporna en gemensam tilläggstull. Om detta skulle anses lämpligt, synes tilläggstullen — såsom beträffande vissa andra varuslag redan skett — kunna erhålla formen av en värdetull. En lämplig sådan torde vara 15 % av värdet, vilken tilläggstull skulle ungefärligen motsvara den tullförhöjning, som komme att inträda vid genomförandet av de ifrågasatta höjningarna av de procentuella tilläggen.

Den föreslagna tullförhöjningen å damkappor och eventuellt klänningar vore avsedd att hjälpa industrien i ett, såsom man får hoppas, endast mera till-

fälligt nödläge, varför densamma gärna kunde, om så anses lämpligt, begränsas till en viss tidsperiod, t. ex. till tiden 1 mars 1933—1 juli 1934. Av särskild vikt är emellertid, att tullförhöjningen kommer till stånd snarast möjligt och innan försäljningarna för den instundande säsongen hunnit avslutas.

På grund av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville besluta att tullen å dam- och flickkappor samt eventuellt klänningar måtte från och med den 1 mars 1933 höjas i enlighet med något av de alternativa förslag, som här nedan framläggas.

Tull-
taxe-
nr

Kläder och andra sömnadsarbeten, ej särskilt nämnda:

andra slag:

av yllevävnad:

Alt. 1.

605	försedda med broderier, spetsar, foder, uppslag eller annan besättning, vari silke ingår, eller eljest till en mindre del bestående av vara, i vilken silke ingår	E	}	belägges med samma tull, som den spånadsvara, av vilken de framställs, med tillägg av	400 %	
606	försedda med broderier eller spetsar, vari silke icke ingår	E				275 %
607	andra	E				150 %

Alt. 2.

försedda med broderier, spetsar, foder, uppslag eller annan besättning, vari silke ingår, eller eljest till en mindre del bestående av vara i vilken silke ingår:

605: 1	dam- och flickkappor	E	}	belägges med samma tull, som den spånadsvara, av vilken de framställs, med tillägg av	400 %
605: 2	andra	E			
försedda med broderier eller spetsar, vari silke icke ingår:					
606: 1	dam- och flickkappor	E	}	belägges med samma tull, som den spånadsvara, av vilken de framställs, med tillägg av	275 %
606: 2	andra	E			
andra:					
607: 1	dam- och flickkappor	E	}	belägges med samma tull, som den spånadsvara, av vilken de framställs, med tillägg av	150 %
607: 2	andra	E			

Alt. 3.

605	— — — — —				
606	— — — — —				
607	— — — — —				

Anm. till nr 605—607. För dam- och flickkappor, hänförliga till dessa nummer, skall utgå en tilläggstull av 15 % av värdet.

Stockholm den 21 januari 1933.

Erik Hagberg.

Erik Olson.

Cl. Lindskog.

G. Arnemark.

Edvin Leffler.

Birger Petersson.

Gösta Liedberg.

Carl Patric Ossbahr.

Nils Christiernsson.

Karl Hillgård.

Bertha Wellin.

Swen Persson.

Gust. Svedman.

Erik Laurén.

P. S. Hedlund.

Nils V. Sandström.

Alf Meyerhöffer.

*R. Lundquist
i Rotebro.*

T. V. Lundell.